

MIDWINTERRIT

4 februari 1989

door Gerard Heimerikx

Het gastvrije Coentunnelrestaurant stond zaterdag 4 februari weer open om een groep enthousiaste rittensporters te ontvangen voor de eerste RAC West kaartleesrit van dit jaar: de Midwinterrit, georganiseerd door de RAC Amsterdam. Dat zij niet alleen enthousiast begonnen aan de rit maar nog enthousiaster weer aan de finish kwamen zegt alles over de kwaliteit van de rit. Ik heb er dan ook totaal geen moeite mee om voor straf, vanwege mijn klassering, een stukje proza te leveren.

Omdat mijn "vaste billenmaat" zich om deze tijd op echte sneeuw tracht voort te bewegen, gingen we in een alternatieve combinatie van start. Met een proesende snip-, snotverkouden Hans van Beek (hatsjoe..., bedankt Hans), maar in een riant onderkomen begonnen we om half tien aan traject 1, een grensbenadering uitgezet door Bertus Raats.

Het wedstrijdgebied van Havens West tot aan Spaarndam mag dan zo onderhand wel als bekend beschouwd worden, voor Bertus geen probleem, want hij wist ons daar toch 2½ uur plus nog eens 26 minuten extra bezig te houden. Knap bedachte konstrukties, afgewisseld door "effe blazen" en subtiele wegverleggingen, kortom zonder strafpunten kom je niet uit de strijd. Vele A-klassers misten gelijk al de eerste wegverlegging en begonnen dus al met 30 strafpunten.

Dat bekendheid van het terrein niet altijd in je voordeel is, bleek bij de chemische fabrieken. Ik weet dat een weggetje van een keerlus daar niet klopt en had daarheen rijdende al een herkonstruktie gemaakt. Zonder eigenlijk precies te kijken zei ik tegen Hans; "OK, simpelweg FF". Maar dat past niet bij Bertus en inmiddels kilometers verder, vlak voor een bemande controle, wil Hans, die altijd in alle gaten en hoekjes wil kijken (brengt zijn beroep met zich mee; nee, hij is geen gynaecoloog!!), nadere uitleg van mij. Ik moest bekennen niet in dat in werkelijkheid niet bestaande weggetje gekeken te hebben en zou daar dan toch..... ja hoor, daar stond dus de "5". Werd het toch nog mooi F5F5F!

Gelukkig kon dat nog gecorrigeerd worden; ook al kostte het uitleggen vanaf die plek extra tijd, zo konden we toch gedurende rit wat "vlekjes" wegwerken. Kortom een investering in tijd, die rendement in de eindklassering opleverde. Bij Spaarnwoude bleek dat de uitzetter niet alleen rekreatief maar ook creatief was geweest. Kreativiteit van mij om niet de volledige breedte van de controlekaart te benutten was dus volledig overbodig...

Na een verplichte rust in het Coentunnelrestaurant vertrokken we naar de start van traject 2 nabij het "oude" Olympia te Sloten. Uitzetter Adrie Brugmans hield ons daar tot aan Uithoorn behoorlijk bezig met een dertiental pijlen. Ook hier weer een traject van 2½ uur, maar wat ons betreft had het wel dagen mogen duren. Een schitterende rijrit met listige konstrukties en controles daar waar je ze graag zou willen vinden. Wat dacht U van een op het oog simpel pijltje 6, maar toch goed voor 9 controles op een rij. Ook als je al iets fout zou doen, merkte je dat niet en bleef je goedgehumeurd bezig. Afrekenen doe je dan na afloop wel.

Terug in het Coentunnelrestaurant werd het uitstekend verzorgde kaartmateriaal en routeboek, gekompleteerd met een duidelijke uitleg en liet ook de uitslag niet lang op zich wachten.

In een ding bleef de organisatie in gebreke en dat was datgene wat zij zich voorstelden op de omslag: een Midwinterrit in een entourage, die zijn naam eer aan doet. Ik stel voor om de omslag van de MWR '90 in een zomerse uitvoering te maken, want dan kunnen jullie helemaal niet meer stuk. RAC Amsterdam, en in het bijzonder Adrie en Bertus, hardstikke bedankt!